

زمین چمن خیابان عبادت این روزها مکانی برای رفاقت و رقابت نوجوانان فوتبالیست محله مهرآباد است

دوره‌می خانوادگی در جام ولایت

مکان نما

شهرداری منطقه ۵ برگزار می‌شود، ۸ تیم نونهالان و ۱۰ تیم نوجوانان محله مهرآباد به رقابت می‌پردازند. جواد کاووسی، مسئول روابط عمومی مهدیه مهرآباد و عضو شورای اجتماعی محله، درباره این رقابت‌ها می‌گوید: «در این مسابقات سعی کردیم مسجد‌ها و تشکلهای محله را پای کار بیاوریم و از مسئولان آن‌ها خواستیم تیم‌ها را معرفی کنند. هر تیم نماینده یک مسجد، تشکل یا گروهی از کسبه محله است.

او همچنین درباره اهداف فرهنگی و تربیتی این جام می‌گوید: «ضمن رقابت و ورزشی، تلاش کردیم استعداد های بچه‌ها را شناسایی کنیم؛ چه از نظر فنی و چه اخلاقی. در اختتامیه مسابقات نیز از نوجوانانی که در جلسات قرآنی و مذهبی فعال بودند، قدردانی خواهیم کرد.

● ○ رقابت ۲۰۰ فوتبالیست در ۱۰ روز

ابوالفضل قدمگاهی، مسئول برگزاری این مسابقات، از همراهی پرشور اهالی خبر می‌دهد: «با تلاش بسیاری از اهالی محله، این مسابقات پا گرفت و در حال حاضر دویست نونهال و نوجوان در این رقابت‌ها حضور دارند.

به گفته او، بازی‌های رده نونهالان به پایان رسیده است و تیم‌های «رئال مجتمع مهدیه» و «قهرمانان» به ترتیب مقام‌های اول و دوم را کسب کرده‌اند. تیم‌های «فروشگاه سلام» و «یاران مهدی (عج)» نیز به‌طور مشترک سوم شده‌اند. رقابت‌های نوجوانان نیز تا روز چهارشنبه ادامه دارد.

محمد غفاریان زحمت‌کش، پدر یکی از بازیکنان، نیز از برگزاری این رقابت‌ها ابراز رضایت می‌کند: «الان حدود یک هفته است که فکر و ذکر فرزندم همین بازی هاست. برنامه جالبی بود و کاش بیشتر برگزار شود.

علی قدمگاهی مهاجم تیم «رئال مهدیه» با زدن ۱۰ گل در چهار بازی که تاکنون انجام شده، خود را مدعی کسب عنوان آقای گل جام ولایت می‌داند و می‌گوید: «مسابقات محلی خیلی هیجان دارد. هم تیمی‌ها و رقبای همه دوست هستیم و این آشنایی باعث می‌شود هیجان بیشتری داشته باشیم.

● ○ تشکلهای محلی، پشتیبان جام

در این دوره از مسابقات که به همت شورای اجتماعی، قرارگاه امیرالمؤمنین (ع) و با همراهی معاونت فرهنگی و اجتماعی

سید محمد عطائی‌پرده «یا علی (ع)» از یک سو، پرچم سه‌رنگ جمهوری اسلامی ایران از سوی دیگر، و در میان آن‌ها شوقی کودکانه که زمین چمن کوچک مهرآباد را پر کرده است. مسابقه‌ای که فراتر از رقابت ورزشی، محفلی برای شادی خانواده‌ها و همدلی اهالی محله شده است. پدرها و مادرها، بیش از بازیکنان هیجان دارند و حاشیه زمین را به جایگاه تشویق فرزندانشان بدل کرده‌اند. اینجاست «جام فوتبال ولایت» در حال برگزاری است؛ رویدادی فرهنگی ورزشی برای نونهالان و نوجوانان محله مهرآباد.

● ○ هیجان رقابت با دوستان

حاشیه زمین چمن مصنوعی خیابان عبادت، این روزها حال و هوایی شبیه ورزشگاه دارد. صدای تشویق و خنده، پرچم‌های افراشته و رقابت‌هایی که با وجود سادگی، حس بزرگی به خود گرفته‌اند. پدران و مادرانی که با شور، بازی فرزندانشان را دنبال می‌کنند، خودشان را تماشاچی مسابقه‌ای بزرگ احساس می‌کنند.

آرزو پیل‌تن، مادر مهدی ده‌ساله، درباره تماشاچیان رقابت پرسش می‌گوید: «همین که در بازی‌ها شرکت کرد و برای برد تیمش جنگید، باعث افتخار است. خیلی خوشحالم که بستری در محله فراهم شده است تا بچه‌ها بتوانند در یک فعالیت سالم و فرهنگی با هم رقابت کنند.

نوجوان محله کنه‌بیست، مقام دوم مسابقات نقاشی ناحیه را دارد

شیفته دنیای آبرنگی

امید محله

راه دست بیاورم. قبل از مسابقه، تقریباً دو هفته روی این کار وقت گذاشتم و تمرین کردم تا به نتیجه دلخواهم برسم.

● ○ موضوع نقاشی آبرنگت چه بود؟

طرح من، یک پرندۀ کوچک با پرهایی رنگارنگ بود. خودم آن را خیلی دوست دارم، چون موقع کشیدنش سعی کردم حس شادابی را با رنگ‌ها نشان بدهم.

● ○ بعد از کسب این مقام، واکنش اطرافیان‌ت چه بود؟

خانواده‌ام مثل همیشه حمایت کردند و از موفقیتم خوشحال شدند. در مدرسه هم معلم‌ها و دوستانم تبریک گفتند و تشویق کردند. چند نفر از دوستانم از من خواستند که روش نقاشی با آبرنگ را به آن‌ها یاد بدهم، و من هم با خوشحالی قبول کردم.

● ○ بین نقاشی‌هایی که تا حالا کشیده‌ای، کدام یکی را بیشتر دوست داری؟

اولین نقاشی آبرنگی که کاملش کردم برایم بسیار خاص است. یک منظره بهاری بود با درخت‌های سبز، آسمانی آبی و گل‌هایی رنگارنگ. هر بار که به آن نگاه می‌کنم، حس آرامش و انگیزه در من زنده می‌شود.

● ○ برای آینده چه هدفی داری؟

دوست دارم در سبک‌های مختلف مهارت‌م را بیشتر کنم و چیزهای تازه‌تری یاد بگیرم. آرزو دارم روزی گالری خودم را داشته باشم و بتوانم آثارم را به دیگران نشان بدهم. همچنین خیلی علاقه مند معلم شوم و نقاشی را به بچه‌ها آموزش بدهم. اینکه بتوانم در مسیر رشد آن‌ها نقش داشته باشم، برایم حس بسیار خوبی دارد.

مجازی نقاشی آبرنگ شرکت کردم و توانستم مهارت‌هایم را بیشتر از قبل تقویت کنم. یاد گرفتم چطور رنگ‌ها را بهتر ترکیب کنم و به جزئیات بیشتری توجه داشته باشم.

● ○ در چه سبک‌هایی نقاشی می‌کنی؟

بیشتر از همه به نقاشی با آبرنگ علاقه دارم، چون بافت نرم و لطیفی دارد و می‌توان با آن حس‌ها را خیلی خوب منتقل کرد. بعد از آن هم به سبک زغال علاقه مندم، چون خطوطش قوی‌تر و تأثیرگذارتر است. البته سعی کرده‌ام سبک‌های دیگر را هم امتحان کنم تا تجربه‌ام بیشتر شود.

● ○ تا به حال چه مقام‌هایی کسب کرده‌ای؟

سال گذشته در مسابقات فرهنگی و هنری جشنواره فردا، در سطح ناحیه ۵، موفق شدم مقام دوم بخش آبرنگ

نیکو عقیده | یا سمن زهرا رضایی، دانش‌آموز پایه ششم مدرسه المهدی (عج)، از آن دسته بچه‌ها نیست که زندگی‌اش فقط در رفت و آمد میان کلاس و خانه خلاصه شود. او از همان سال‌های ابتدای کودکی، دستی در رنگ و طرح داشته؛ علاقه‌ای که کم‌کم در دلش ریشه دوانده و حالا به بخشی جدی از هویتش تبدیل شده است. همین علاقه، او را به شرکت در مسابقه فرهنگی هنری جشنواره «فردا» کشاند؛ جایی که در بخش آبرنگ و زغال توانست مقام کسب کند. این موفقیت شاید از بیرون فقط یک رتبه به نظر برسد، اما برای یا سمن زهرا، معنایی فراتر دارد؛ نشانه‌ای از اینکه می‌شود با پیگیری و دل سپردن، به آرزوهای نزدیک‌تر شد.

● ○ چه زمانی متوجه شدی که به نقاشی علاقه‌مندی؟

مادرم تعریف می‌کند که از حدود سه یا چهار سالگی، دفتر نقاشی و مداد رنگی‌هایم همیشه همراهم بود. مدام مشغول کشیدن طرح‌های مختلف بودم و آن قدر نقاشی می‌کشیدم که مادرم هر ماه مجبور می‌شد دفتر جدیدی برایم بخرد.

● ○ چه زمانی نقاشی را جدی‌تر دنبال کردی؟

از همان ابتدای دانستنم که دوست دارم در این مسیر رشد کنم. به همین دلیل، حدود دو سال پیش در یک کلاس

